U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a Mgr. Víta Bičáka, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Trutnově**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Trutnově pod sp. zn. 9 C 119/2016, o zaplacení 4 310,51 Kč s příslušenstvím: **žalobce O2 Czech Republic, a. s.,** IČ 60193336, se sídlem Praha 4, Za Brumlovkou 266/2 a žalované **N. K.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Trutnově pod sp. zn. 9 C 119/2016, v části týkající se zaplacení částky 4 152,51 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 22. 7. 2016, čj. 6 C 119/2016-68, **s e** v tomto rozsahu ve výrocích I. až III. **z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 19. 9. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad („navrhovatel“ či „ČTÚ“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Trutnově ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 9 C 119/2016, o zaplacení částky 4 310,51 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu se podává, že žalobce podal u Okresního soudu v Trutnově návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jímž se vůči žalobkyni domáhal zaplacení výše uvedené částky. Okresní soud tomuto návrhu vyhověl; usnesením ze dne 27. 6. 2019 však vydaný platební rozkaz pro nedoručitelnost zrušil. Následně soud usnesením ze dne 22. 7. 2016, čj. 9 C 119/2016-68, řízení ve věci zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ (výrok I.); ve zbytku rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku a o nákladech řízení (výroky II. a III.). V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že žalovaná pohledávka má svůj původ v neuhrazených platbách za služby poskytnuté žalobcem, jejichž podstata spočívá ve veřejně dostupném šíření převzatého rozhlasového a televizního vysílání a ve zpřístupňování audiovizuálních děl prostřednictvím pevné sítě, za účelem poskytnutí obsahu vysílání účastníkovi. Tato

služba, dle názoru soudu, splňuje definiční znaky § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických telekomunikacích (dále „zákon o elektronických komunikacích“) a jde tedy o službu elektronických komunikací. V tomto závěru se soud opřel o názor vyslovený v usnesení zvláštního senátu sp. zn. Konf 6/2005, kde byl stejný závěr vysloven ve vztahu k dodávce televizního signálu prostřednictvím satelitního vysílání. Soud tedy uzavřel, že předmětný spor je sporem mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, k jehož rozhodnutí je podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povolán ČTÚ. S odkazem na ustanovení § 7 o. s. ř. a § 104 odst. 1 o. s. ř. proto konstatoval nedostatek pravomoci soudu, v důsledku čehož muselo dojít k zastavení soudního řízení a postoupení věci příslušnému správnímu orgánu.

ČTÚ, poté co mu byla věc postoupena, vyzval žalobce k upřesnění jednotlivých žalovaných pohledávek z hlediska obsahu poskytnutých služeb. Žalobce podáním ze dne 1. 9. 2017 uvedl, že poskytnuté služby zahrnují: 1) pronájem set-top-boxu, 2) nájem nadstandardního telefonního přístroje, 3) poskytnutí bezdrátového xDSL modemu, 4) poštovné a balné, 5) spojení na informační linky, 6) využívání služby *O2TV Videotéka* a 7) vystavení tištěných faktur. Tato plnění byla žalobkyni poskytována v různém rozsahu a obdobích, které žalobce v doplnění návrhu blíže upřesnil.

Na tomto základě dospěl ČTÚ k názoru, že právní názor vyslovený ve shora uvedeném usnesení okresního soudu není správný a podal proto zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu. Uvedl, že svou pravomoc k vydání rozhodnutí v dané věci popírá, neboť vyjma poplatků za tištěné faktury se nejedná o služby elektronických komunikací, ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a § 64 odst. 1 tohoto zákona. Tento názor, bez bližší argumentace, opřel o odkazy na judikaturu zvláštního senátu. S výjimkou poplatků za tištěnou fakturu se tak dle jeho názoru nejedná o spor, k jehož rozhodnutí by byl ČTÚ povolán ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhl proto, aby zvláštní senát vyslovil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Trutnově pod sp. zn. 9 C 119/2016, v části týkající se zaplacení částky ve výši 4 152,51 Kč je soud; současně s tím navrhl, aby v odpovídající části bylo usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 22. 7. 2016, čj. 9 C 119/2016-68, zrušeno.

Zvláštní senát o věci uvážil následovně:

Okresní soud v Trutnově v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel (ČTÚ) popírá svou pravomoc (vyjma sporu o poplatky za tištěnou fakturu) ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena. Zvláštní senát tedy shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 věty druhé zákona č. 131/2002 Sb., k jehož projednání a rozhodnutí je tímto zákonem povolán.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměru soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích, ČTÚ *rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. například usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, publ. pod č. 1994/2010 sbírky NSS; citovaná rozhodnutí zvláštního senátu jsou dostupná z www.nssoud.cz) je pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor ustanovením § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vázána na současné naplnění osobních předpokladů stran sporu (vykonavatel komunikační činnosti na straně jedné a účastník respektive uživatel jím poskytovaných služeb na straně druhé) a na naplnění věcné podmínky, tedy věcné povahy sporu (musí jít o spor stran *„povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“*). Právě věcná podmínka není v nyní posuzovaném případě v rozsahu namítaném navrhovatelem splněna.

Pokud jde o žalobcem požadovanou úhradu **poplatku za pronájem set-top-boxu, nadstandardního telefonního přístroje a poskytnutí bezdrátového modemu**, podle ustálené judikatury zvláštního senátu (viz například usnesení ze dne 20. 3. 2012, čj. Konf 99/2011-12 a ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 18/2015-11) v případech, kdy si uživatel telekomunikačních služeb od operátora pronajme či zakoupí technické zařízení k přijímání telekomunikačních služeb, nejde o poskytování služeb elektronických komunikací, byť by takové závazky vznikly současně s uzavřením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb. Je-li služba elektronických komunikací § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích vymezena jako *„služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálu po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálu po sítích elektronických komunikací“*, je zřejmé, že předmětná plnění poskytnutá žalobcem žalované nelze pod tuto zákonnou definici podřadit. Uvedený závěr musí konsekventně platit i pro žalobcem požadované **poštovné a balné**, neboť jde o náklady spojené s předmětem koupě či pronájmu výše uvedených technických zařízení. Lze tedy konstatovat, že uvedené pohledávky žalobce nemají svůj původ v poskytování služeb elektronických komunikací a spor o jejich zaplacení tedy není sporem stran povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jejich základě, jak to předpokládá § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Není proto naplněna věcná podmínka zakládající pravomoc navrhovatele (ČTÚ) takový spor rozhodnout.

Co se týče žalobcem uplatněné pohledávky za **užívání informačních linek**, problematikou služeb označovaných v praxi jako *„informační linky“* či *„barevné linky“*, apod. se v minulosti zvláštní senát taktéž opakovaně zabýval (viz například usnesení ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12 a ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13). Z této judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. *„služeb*

obsahu", které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě. V usnesení ze dne 22. 1. 2013, čj. Konf 63/2012-13 zvláštní senát uvedl, že „*z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích (...) vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž využívání, resp. přístup jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby*". Je tedy zřejmé, že i v případě žalobcem nárokovaného plnění za **využití informačních linek** nemá spor původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; ani zde tedy není splněna věcná podmínka sporu, zakládající pravomoc navrhovatele takový spor rozhodnout.

Konečně, pokud jde o tu část žaloby, kde se žalobce domáhal po žalované zaplacení úhrady za využívání služby **O2TV Videotéka**, zde zvláštní senát při posouzení povahy tohoto plnění vycházel z premisy, že jde o případ tzv. „*poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání*". Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 132/2010 Sb.") se audiovizuální mediální službou na vyžádání rozumí *služba informační společnosti, za kterou má redakční odpovědnost poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání a jejímž hlavním cílem je poskytování pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, a která umožňuje sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadu sestaveného poskytovatelem audiovizuální mediální služby na vyžádání.* Poskytovatelé audiovizuální mediální služby na vyžádání [§ 2 odst. 1 písm. d) citovaného zákona] jsou podle § 4 odst. 2 písm. a) tohoto zákona evidováni Radou pro rozhlasové a televizní vysílání v Evidenci poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Fakt, že žalobce je provozovatelem této služby ověřil zvláštní senát nahlédnutím do výše zmiňované evidence na webových stránkách Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (https:\\www.rrtv.cz\cz\static\přehledy\seznamy – provozovatelů\). Za situace, kdy *Provozní podmínky pro poskytování služby digitální televize O2TV* (vydané žalobcem dne 1. 7. 2010 pod čj. OPHA10000020950), jako součást *Všeobecných podmínek pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti Telefonica O2 Czech Republic, a.s.* (viz čl. 1.1) charakterizují v čl. 3. 8. doplňkovou službu „*Videotéka O2TV*" jako „*audiovizuální obsah na vyžádání – umožňuje na základě požadavků Účastníka zhlédnutí určitých audiovizuálních záznamů z aktualizované nabídky O2*", je zřejmé, že tato služba plně odpovídá definici audiovizuální mediální služby na vyžádání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 132/2010 Sb. Vzhledem k tomu, že jedním z definičních zákonných znaků této služby je i redakční odpovědnost poskytovatele nad jejím obsahem, nejedná se o službu elektronických komunikací, ve smyslu její zákonné definice uvedené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Shodně jako ve výše uvedených případech tedy ani zde není naplněna věcná podmínka zakládající pravomoc ČTÚ takový spor rozhodnout.

Lze tedy uzavřít, že pokud výše uvedené pohledávky žalobce nemají svůj původ v poskytování služeb elektronických komunikací, jde o běžné soukromoprávní smluvní

vztahy. Rozhodování v této věci zákon nesvěřuje navrhovateli, ale v uvedeném rozsahu (tj. 4 152,51 Kč) je založena obecná pravomoc příslušného soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Výrokem I. tohoto usnesení proto zvláštní senát, ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., vyslovil, že v tomto rozsahu je dána rozhodovací pravomoc soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Trutnově ze dne 22. 7. 2016, čj. 9 C 119/2016-68, v rozsahu, kde bylo nutno odstranit překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb., závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude ve stanoveném rozsahu Okresní soud v Trutnově pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu